

gives ogsaa dem, der troe, at den Politikk, om hvilken det hedder i Adresseforslaget, at Konge og Folk have været enige, ingenlunde er, saaledes som den høitærede Premierminister synes at antage, sprungen frem som en Følge af visse forbigaaende truende Forhold i Tydskland, af Frygt for en tydsk Centralmagt eller et republikansk Parlament, men at denne Politikk har sin Rod i Danmarks naturlige Forhold, som ikke kunne tillukke Dinene for den Lære, som Danmarks Historie giver paa ethvert Blad, ikke ere istand til at udvise eller bortkaste den Erfaring, som vi nyligen have gjenlemlevet, for hvem der derfor er dyb og inderlig Overbeviisning, at skal Danmark nogenstunde betrygges i sin Selvstaendighed overfor Tydskland, skal der nogenstunde fremblomstre varig Fred og Velvære i Danmark, da beroer det derpaa, at Slesvig bliver organisk knyttet til Danmark og forvaret mod Indblanding af det tydske Forbund igjennem og formedelst det tydske Forbundsland Holsten. Denne Tanke, mene de, kan vel lempes og modificeres; men de mene, at den ikke kan opgives som det endelige Maal, der maa holdes for Die. Det vil erindres, og er ogsaa allerede idag bragt i Grindring, hvorledes Rigsdagen selv har udtalt sig i denne Henseende. Thi, blandt de Punkter, hvori for 3 Maanedere siden Rigsdagens Haab til Ministeriet udtaltes, var navnlig dette: at Fuldbyrdelessen i Fremtiden af den af Hans Majestat lovede og i Grundloven forbeholdte konstitutionelle Forbindelse mellem Danmark og Slesvig ikke opgaves. Af 134 Stemmegivende i de tvende Thing blev denne Dagsorden antagen med 132 imod 2.

De, i hvis politiske Betragtning dette staar som det Første og det Sidste, kunne nu ikke slyde det Spørgsmaal tilbage: om der i de Forandringer, der under denne Rigsdags-Session for vore Dine ere foregaaede i Ministeriet, ligger nogen politisk Betydning eller ikke? om der ved dem er givet noget Barsel om den Land, hvori der vil blive bygget paa Kundgjorelsen, eller ikke? De Fleste ville vel besvare dette Spørgsmaal bekræftende; de ville svare: at der visseelig ligger i disse Forandringer en politisk Betydning, at der ved disse Forandringer er givet et Barsel om, hvorledes der vil blive arbejdet

videre frem. Men dette Spørgsmaal, saaledes bekræftende besvaret, kan ikke Andet end fremkalde Uro og Betyrning; thi der er tilvise en stor og væsentlig Forskjel, om den hidtil fulgte Politikk bliver fravegen nødvendigt eller frivilligt, som en Daarlighed, et Slags Phantastik, om det Maal, der nu styres hen til, betragtes som det sidste Maal eller som en Mellemstation. Denne Forskjel gaaer ud fra en ganske forskjellig Anskuelse om Rigets Lære, og den maa føre til meget forskjelligt Resultat. Hvor Lidet eller hvor Meget der her skal kunne reddes for Danmark, vil omstøder beroe paa den politiske Anskuelse og Overbeviisning.

Ogsaa for os, Medlemmer af Danmarks Folkething, stiller den foreliggende Sag sig tilsidst paa den politiske Anskuelses og Overbeviisnings Standpunkt. Der er ved denne Leilighed blevet indkøstet Ord i Salen om disse Forhandlinger, som om de saaledes skulde angaae Personligheder, at de kun kunde tjene til at opvække forvildende Lidenskab. Jeg nægter ikke, at det har undret mig at høre saadanne Dittringer. Ved denne Sag, paa dette Sted, i dette Øeblik forekommer det mig, at Tanken maa tage en ganske anden Retning (Hør!). Man vil dog vel indrømme, at der ogsaa i Politikken kan gives en Overbeviisning, som paalægger Samvittighedspligter; og det vilde være sørgeligt, om denne Samvittighedsforpligtelse ikke traadte stærkt og mindende frem, naar Fædrelandet skrider et skæbnsvangert Tidspunkt imøde, paa samme Tid, som vi staae i Begreb med at forlade vore ansvarfulde Pladser. Hvad jeg ved dette Ord har villet udhøve, er en Betragtning, som tør vente at finde Anerkjendelse overalt, — den Betragtning, at, hvor der har dannet sig en Overbeviisning om, hvori vi skulle sætte Fædrelandets Vel og Ære, og hvorledes dets Vel og Ære skal søges, der vil der — efter Alt, hvad der er gaaet forud, og paa det Punkt, hvorfra vi nu see ud i Fremtiden — være en høiere moralsk Nødvendighed, som bliver bestemmende for Enhver ved nærværende Sag, bestemmende, om end igjennem Løvl og Strid, til den ene eller den anden Side.

Formanden: Da der endnu er et stort Antal Medlemmer, som have begjæret Ordet,